

Határtalanul

Vasárnap nagyon korán kellett kelni de szerintem nagyon megérte.

A buszon mindenki jól szórakozott elbeszélgettünk, de a vég felé már sokan utáltak. A programok szerintem szupernek lettek. Elmentünk a Hangitára a Gyilhos-tóra a Medve-tóra és még sok más helyre. Nekem a hegyjárás tetszett a legjobban mert amikor felértünk és láttuk a tájat az gyönyörű volt. Telnemi oda is már nagy élmény volt. A szálláson a szoba nagyon tiszta és hangulatos volt. Vasárnapra nagyon finomakat főztek nekünk. Este sokat szórakoztunk egymással és sokáig fent maradtunk.

Legszívesebben maradtam volna még ott egy ideig.

Erdély

Nagy öröm volt, mikor Erzsike néni, az osztályfőnökünk bejelentette, hogy Erdélybe megyünk kirándulni, ha sikerül egy pályázatot megnyernünk.

Sikerült, így egy vasárnapi hajnalon elindult az osztályunk Erdélybe. Mindenki nagyon fáradt volt, de az izgalomtól nem tudtunk aludni a buszon, vártuk a megállót. Először is Nagyvárad volt, ahol beszálltunk, itthonról vitt beszállóval. Szusszantunk egyet, majd folytattuk utunkat a Királyhágón keresztül. Kb. 12 óras utazás után megérkeztünk Parajdra a szállásunkra. Természetesen ez volt az egyik városi vár pillanat, az osztálykirándulás 6. évi része. Kiválasztottuk, elfoglaltuk szobáinkat, vacsoráztunk és 23. óráig bandázhattunk. A reggeli belés persze nem volt egyszerű 1 óras, időelbódás is csak nehezítette azt. Reggeli után ismét buszra ültünk és elindultunk a Hargitára. Buszos utunkat traktorral folytattuk, majd gyalogosan ki gyorsabban, ki lassabban tette meg a kb. 1800 m magas Madarasi Hargita hegycsúcsot. A táj szépsége, mellett öröm volt látni barát isamájusi napon. A következő napokban a Gyilkostal, Medve-tét néztük meg, mindezt a Bekászoros érintésével. Szerdán Parajdán egy iskolát látogattunk meg, ahol beültünk egy földrajzóra, bemutatott a diákoknak jéglétszállást. Majd kézilabdáztunk, fociztunk a diákokkal, akik nagyon barátságosak voltak. Csütörtöken elhagytuk szállásunkat, indultunk hazafelé. A megmaradt programunk Segesváron, majd Tordán a Sóbánya volt. A Sóbánya megmaradt elvarázsolt beművel, mindenki örömmel kísért, megnézte.

Gyorsan telt el az 5 napunk, annak ellenére, hogy fárasztó volt, az osztály véleménye egybehangzóan az, hogy bármikor visszaindultunk.

Az erdélyi kirándulás

Megnyertük a "Hátartalanul!" pályázatot. Ennek keretei között elmehettünk Erdélybe. A pályázat célja, hogy a trianonkor elcsatolt területet megismerjük.

A kirándulás 5 napig tartott. Minden egyes nap elég tartalmas volt, exaltal eléggé elfáradtunk. Egyik programunk volt felmenni a Madarasi Hargitára, ahonnan gyönyörű volt a kilátás. Meglátogattuk a parajdi általános iskolát, ahol prezentációt is adtunk elő. Bemutattuk településünket. A 3. napon megnézhetjük a Borondi fazesasműhelyet. Az utolsó napon betekintettünk a sóbányaiba Jordán.

Igazán lenyűgözőek voltak a látványosságok. Ezt már lett volna kihagyni. Erdély mesés hely.

Határtalanul Erdélybe

A határtalanul program keretében az osztályunknak lehetősége nyílt, hogy egy pár napos tanulmányi kiránduláson vehessünk részt Erdélyben. A következő sorokban essél szentrik beszámolni.

Az erdélyi kirándulást, már tettekkel az indulás előtt mindenki izgatottan várta. Egy szép vasárnapi hajnalon, busszal indultunk el az iskola elől a hosszú útn. Hat óra utazás után az első megállósh Nagyváradoson volt, ahol megtekintettük a Római Katolikus Székesegyházat, és fotózkodtunk Szent László király szobránál. A királyházon keresztül, több kisebb megállóval, este fél hétkor érkezettünk meg a szállásunkra, Sasajdra. A Csatári Szászokban szálltunk meg, ahol finom vacsorával vártak bennünket. Másnap, a reggeli után, traktussal felvittek minket a székelyek szent hegyén a vendégházig, majd onnan gyalog mentünk tovább az 1801m magas Hargita csúcsára, ahol a János emlékmű várt minket. Fárasztó volt odaig az út, de a gyönyörű kilátás megérte a fáradságot. A delután folyamán Szovátra, a Medve-tavat is körbe sétáltuk. A harmadik napon is izgalmas programok vártak ránk, a Gyilkos-tóhoz és a Békás-szoroshoz látogattunk el. Hatatlanos sziklák között túráztunk, amik felkeltették a figyelmünket. Visszafelé tartva a szállásra megálltunk Torsadon, ahol egy furcsa műkelyt tekintettünk meg. Több száz éves tárgyak is voltak ott, ...

Megismerkedtünk egy ritka mestességgel, a taplószattal. Tapló gombából készítenek mindenféle ruhákat, táskákat. Megtudtuk, hogy ezt a gombát hatszorosára lehet kicsinyíteni. Volt egy kártya játék, ahol én is nyertem egy gombából készült pársert. A reggeli napot a paraszti iskola diákjaival töltöttük, ahol ismerkedő játékokat játszottunk, és adniuk volt kedve beszélgetéssel, focizással. A paraszti sóbányát sajnos nem tudtuk meglátogatni, mivel vízbezárt volt, csibe azonban szabadon nézelődhetünk, vásárolhattunk. Az utolsó estét a szálláson ugrással töltöttük. Másnap reggel korán keltek és a reggeli után elindultunk kassaféle. Az út során több helyen is megálltunk. Segesváron sétáltunk egy kicsit a városban. A tanárainknak köszönetet mondva siberült Jordán meglátogatni a sóbányát. Nagyon örültünk, hogy végül mégis siberült látnunk egy bányát, mert sokunka ezt a programot várta a legjobban. Késő este főztek, de felejthetetlen élményekhez értünk hazra.

Az Erdélyben töltött napokat úgy gondolom, hogy egyikünk sem fogja elfelejteni. Remélem, hogy az utazunk következő többi technikus osztályok is lehetősége lesz ezt az élményt átélni.

